

have forhandlet hvornår, hvilken alternativ tidsplan har man, og havde man forestillet sig et andet resultat?

Det er uanstændig snak, og det er faktisk lidt uanstændigt også over for vore fæller i rigsfællesskabet på Færøerne og i Grønland, at den her indenrigspolitiske strid skal rides så voldsomt.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det er helt ubestrideligt, at Nyrupregeringens klodsede håndtering af den færøske bankkrise i foråret 1993 har belastet forholdet mellem Danmark og Færøerne endda helt til bristepunktet.

Det var den kritiske bemærkning, jeg kom med i mit indlæg for nogle timer siden, og som statsministeren åbenbart blev en lille smule for-tørnet over og stod lidt uforstående over for, og som han åbenbart også misforstod, idet han troede, at det, jeg havde kritiseret, var undersøgelsesformen efterfølgende. Den havde jeg overhovedet ingen bemærkninger til. Nej, det var begivenhederne i foråret 1993, hvor Nyrupregeringen tvang en elendig løsning på bankkrisen ned i halsen på færingerne på uhørt brutal vis, som det lyslevende er beskrevet i den rapport, der efterfølgende blev udfærdiget om sagen.

Regeringens ministre satte sig ikke ind i aftalens konsekvenser. Regeringens ministre læste ikke de notater, de fik udleveret fra deres embedsmænd. De stillede ikke selv de mest elementære spørgsmål til embedsmændene, som sad inde med den fornødne viden, og de sikrede sig ikke Nationalbankens opbakning.

Hermed mener jeg, at jeg har tydeliggjort den lille bitte kritiske bemærkning, som jeg tillod mig at komme med i mit første indlæg, og jeg beklager egentlig, at jeg skal bruge så megen tid på at forklare det over for statsministeren.

Peter Skaarup (DF):

Det er da klart, at nu når banksagen kommer op, så kan jeg da heller ikke lade være med at sige, at den synes jeg slet ikke at Socialdemokratiet skal prale særlig meget af. Det er givetvis banksagen, der har udløst meget af den her løsrivelsessnak, der har været, og det tror jeg også at de færøske folketingsmedlemmer kan bekræfte heroppefra.

Det var blandt andet statsministeren, der undlod at orientere Marita Petersen om de kendsgjerninger, som statsministeren kendte på daværende tidspunkt, på et hotel i Oslo. Det var statsministeren og finansministeren, der fordrede en række ting på Færøerne. Og det var det,

der gjorde, at den her situation kom frem. Det tror jeg ikke at der er ret mange der er i tvivl om. Det kan godt være, at de ikke vil erkende det, men der er ikke ret mange, der er i tvivl om, at sådan er sagerne.

Så var hr. Jan Petersen inde på spørgsmålet om den her snavsede debat, der lige pludselig var opstået, og var inde på, at det havde ret meget med Færøerne at gøre og det var den færøske situation, der var interessant i forbindelse med det. Der tror jeg da godt at jeg kan sige, at det, som jeg tror fru Ulla Tørnæs mente, faktisk nærmere var, at det var den måde, som man fra regeringens side forsøgte at få to grønlandske medlemmer af Folketinget til at stemme for pinsepakken på, og det møde, der blev etableret af finansministeren eller af de to folketingsmedlemmer, det vides åbenbart ikke, men det må regeringen jo kunne svare på, hvor det var finansministeren, der tog fat i det her spørgsmål, og ikke statsministeren, hvis område det jo er, der kan undre og selvfølgelig også kan undre Venstre.

Så vil jeg godt sige i forbindelse med den her debat, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er for rigsfællesskabet. Vi ønsker fortsat, at rigsfællesskabet skal bestå. Jeg vil også slå fast, at vi heller ikke ønsker grundlovsændringer, men det er også klart, at med den debat og de holdninger, der er kommet frem fra hr. Óli Breckmann og hr. Jóannes Eidesgaard her i dag, og med den debat, der kører på Færøerne, er det jo klart, at Danmark er nødt til at berede sig på, at der er et ønske om øget suverænitet. Det står i koalitionsaftalen, uanset om vi kan lide det eller ej, at man ønsker et selvstændigt Færøerne.

Når man bruger den formulering, er det jo klart, at det er en højere grad af selvstændighed, end man har i dag.

Man mener ikke, at man i dag har tilstrækkelig selvstændighed. Man ønsker en suverænitet og en selvstændighed, som man ikke har i dag. Man går altså videre. Det har efter vores opfattelse nogle konsekvenser for Danmark, og det burde regeringen allerede nu prøve på at finde ud af og opstille nogle forskellige scenarier, bede Dansk Udenrigspolitisk Institut eller andre om at udarbejde en hvidbog og ikke bare lade stå til.

Det er jo også klart, at regeringen åbenbart ikke har nogen holdning – vi har i hvert fald ikke kunnet finde den i dag – til, hvad den vil med hensyn til rigsfællesskabet. Den har ikke efter det, der er sket på Færøerne, kunnet svare